

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidecalogvs Theologico-Politicvs Reformatvs

Dript, Laurentius a

Paderbornae, 1672

14. Mollities non est ex naturâ suâ mala, sed quia interdicta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13441

scilicet prolis educanda. Quibus addi potest, quod in hoc fornicatio ab aliis peccatis carnalibus essentialiter distinguatur, vel enim quis est inordinatus in actu generationis, ne fiat, & est peccatum contra naturam; vel quia impeditur commodā institutio & promotio prolis usque ad statum perfectum, & est simplex fornicatio, vel fit, cum incongruā personā: quæ si sit propinqua affinitate vel consanguinitate, est incestus: si alteri junctas, adulterium: si sub potestate patris, stuprum, si renitente, raptus.

Sed omnes jam adductas laxitates superat illa, quam quidam in vitiis contra naturam docuit, dum ait.

PROPOSITIO XIV.

Mollities non est ex naturā suā mala, sed quia interdicta.

16. **A**Vthoris verba sunt: Si Deus mollitiem non interdixisset, nunquam esset mala. sæpe esset bona & aliquando obligatoria.

sub mortali, pro cuius confirmatione molli-
 tiei prohibitionem comparat cum prohibi-
 tione esus pomi vetiti in paradiso inquiring:
Esus pomi alias indifferentem primis homi-
nibus interdixit Deus, quia voluit & potuit,
utpote rerum universalium Creator & Domi-
nus: seminis etiam effusionem inhibet: non quod
ipsa sit mala ante præceptum, sed quod ipse sit
Dominus, nos servi, ipse Creator, nos creatu-
ra, ipsi competat præcipiendi auctoritas, nobis
obediendi gloria relicta sit. Ex quibus conse-
ctarium est seclusâ prohibitione nullam
 mollietie inesse malitiam, adeoque illos, qui-
 bus lex divina intimata non est, si volunta-
 rie seipos polluant, toties quoties nullo
 modo peccare.

Quod si objicias mollietiem ex naturâ suâ
 impedire matrimonium quod est de jure
 naturæ, adeoque ex consequenti quoq; con-
 trariari juri naturæ, & ex naturâ suâ malum
 esse: respondet ad hoc Author negando as-
 sumptionem: *contrarium enim videtur in*
Mahumetanis, quibus non solum mollieties per-
missa sed & sodomia tolerata, & tamen non
fugiunt matrimonia, sed potius tot ducunt u-
xores,

xores, quot alere possunt. Deinde esto bona se
 consequentia: Mollities permittitur, ergo ma-
 trimonia non erunt: quis ostendet esse malum
 nature, quod nulla sint matrimonia? multa fue-
 runt Respublica, quae bene gubernari credita,
 & tamen caruere matrimoniis. Graecam refor-
 mare contendebant Excellentissimi Philoso-
 phi, & inter alias politicas hypotheses uxorum
 communionem posuerunt; asserentes matrimo-
 nia non esse utilia, sed & politico statui pern-
 tiosa. Meritò hic repetendum illud Cezallos
 scientia in homine abutente est tanquam gla-
 dius in manu furiosi: tanta est enim huius ar-
 gumenti turpitudine, ut ipsum Catholica au-
 res horreant: ab impio nimirum Mahume-
 tanorum exemplo velle probare matrimo-
 nium non esse de jure naturæ & mollitiem
 non esse ex naturâ suâ malam, idque contra
 torrentem Doctorum. Sed ubi sunt illæ be-
 ne gubernatæ Respublicæ, quæ matrimoni-
 um statui politico perniciosum judicant?
 unde probatur Mahumetanis licitam esse &
 fuisse mollitiem ac sodomiam suppositâ per-
 missione, & illo committendo contra jus na-
 turæ & Deum non peccare, nec peccasse?

17
 tano
 cum
 turâ
 quia
 prox
 non
 pote
 tum
 non
 per p
 supra
 tum
 non
 citan
 tit, &
 pecc
 artic
 respo
 gnar
 cificio
 men
 mar
 ex na
 prio
 hæc

17. Relicto igitur spurcissimo à Mahometanorum exemplo sumpto argumento, secundo probat Author mollitiem non ex naturâ suâ, sed sola prohibitione malam esse: quia licet ad generationem & nativitatem proximius accedat embrio & infans ipse nondum natus, quam semen, nihilominus potest gravida mater contra animatum fœtum procedere, si aliter vitam conservare non possit: quanto magis decidere semen per pollutionem? Ecce insigne argumentû: supra idem Author, ut licitum faceret abortum & expulsionem fœtus, docebat eundem non animari antequam nasceretur, jam ut licitam faciat mollitiem, animationem admittit, & crudelem matris, contra eum, qui nihil peccavit, processum decernit. Sed ad hæc articulo præcedenti ad quintum præceptum responsum est sufficienter, quibus adde magnam inter expulsionem fœtus & feminis decisionem esse disparitatem, cum in hac vehemens libidinosa delectatio ad solam legitimam in matrimonio prolis generationem ex naturâ suâ ordinata immisceatur, quæ à priori abest: adeoque, si illa, non continuo & hæc licita erit.

Tertio

Tertio tandem id Author probare conatur, quia multi doctores dubitant, quid sit semen: certant & ad huc sub iudice lis est, alijs contendentibus esse sudorem: alijs spumam, alijs lac, alijs denique & plerique sanguinem esse contendunt; quis autem dicat contra naturam sudorem, spumam, sanguinem, lac & similia corporis nutrimenta, vel excrementa ex rationabili causâ decidere? Certe contrarium nullus dialecticus probare poterit, ergo nec ex simili rationabili causa non licere decidere semen quod plerique Doctores unam ex illis esse censent. Ecce rationem, quæ eo tendit, ut mundum mollibus & seminifluis impleat, & pollutionem, à qua hactenus multi indubie conscientia & peccati honore abstinerunt, suadeat: Quibus omnibus accedit, quod si solum jure positivo sit prohibita pollutio idem dicendum erit de fornicatione saltem in casu necessitatis: quemadmodum tali titulo divina mandata transgressi sunt *David* panes propositionis comedendo: *Machabei* in sabbatho pugnando & *discipuli Christi* sabbatho spicas colligendo: Sed ad hæc omnia sufficien-

ter su-

ter su-
quæ p
mala
litie.

18.

mana
sem in
posse
natura
tum ex
set: n
ipsius
his fir
mnibu
patefa
lio vek
corpor
ris cum
conjun
omnin
propag
consen
ctionu
tior et
juncta

ter su-

ter supra responsum est: argumenta enim, quæ probant fornicationem ex suâ naturâ malam esse, multo magis id probant de mol-
litie.

18. Certe vehementissima illa natura hu-
manæ in actum generationis vel decisionis
seminis inclinatio facile quemvis seducere
posset, ut nescio, quem vel morbi, ut præve-
niatur, vel sanitatis, ut conservetur prætex-
tum exquirat, quo suam turpitudinem excu-
set: nisi divinis mandatis, inferni timore &
ipsumet vitij fœditate cohibeatur. Vnde in
his similibusque materiis laxum esse, est o-
mnibus criminibus, & immunditiis ostium
patrefacere. Neque enim teste *Magno Basi-
lio* vehementior ulla, violentiorq; humanis
corporibus insita reperi potest libido, quam ma-
ris cum fœmina & fœmina vicissim cum mari
conjunctionis appetitus. Neque id mirum
omnino: nam cum is mortalium generi ad
propagandam sobolem divinitus esset datus,
consentaneum fuit, ut quod omnium in se fun-
ctionum caput in se contineret, huic vehemen-
tior etiam quasi impetus vis quadam esset ad-
iuncta. Et *S. Augustinus*: *Fragmen 3.* alludens
ad illud

ad illud

ad illud Apostoli, qui fornicatur in corpus suum peccat, videtur B. Apostolus inquit exaggerare voluisse fornicationis malum super omnia alia peccata, quae etsi per corpus committuntur, non tamen ita animum humanum concupiscentiae carnali efficiunt obstrictum & obnoxium: quemadmodum in solo opere fornicationis corporalis commisceri facit animum, vis ingens libidinis cum ipso corpore, & unum cum ipso quodammodo agglutinari, & deunitum esse in tantum, ut nihil aliud ipso momento & experimento hujus tam magni flagitij cogitare homini liceat, aut intendere, nisi quod sibi met addicit mentem, quam captivam subdit ipsa submersio: ut quodammodo videatur dictum esse: qui autem fornicatur in corpus proprium peccat, quia tunc fit proprie & familiariter servum corporis cor hominis fornicantis, maxime in tempore ipsius nequissima operationis: in tantum, ut ipse Apostolus inculcatus volens commendare hominibus cavendum hoc malum dixerit: Tollens ergo membra Christi faciam membra meretricis? Absit, an nescitis quoniam qui adheret meretricium corpus est? erunt inquit duo in carne una.

Nam quid

Numquid hoc posset dici de aliis atque aliis facinoribus hominum? liberum est enim animo humano in aliis quibuscunq; sceleribus & unum aliquid eorum operari: & eo ipso tempore alio cogitatione distendi, quod in fornicationis ipso opere atque tempore non licet animo ad aliud aliquid cogitandum liberum esse: sic enim totus homo absorbetur ab ipso & in ipso corpore, ut jam dici non possit, ipse animus suus esse, sed simul totus homo dici possit, quod caro sit & spiritus vadens & non rediens.

Jam adducta propositione legi naturali adhuc difformior est hæc.

PROPOSITIO XV.

Mollities, Sodomia, bestialitas sunt peccata ejusdem speciei infima.

19. **Q**uo posito non concessio sequitur consequenter, Primo: Sicut in sententia assertoris hujus mollities non est ex natura sua, sed propter prohibitionem solum mala, sic & sodomia ac bestialitas. Secundo:

X

cundo: